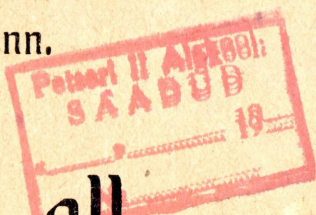


A-84422

Rahwa näitemängud nr. 232.

J. A. Normann.



Jõulupuu all.

Laste jõulumäng lauludega.



Kirjastaja H. Leoke, Wiljandis.

МК. 100.-

Selle näidendi igakordse etendamise eest
tuleb H. Leoke'lele 1 rbl. maksta.

Ilma lubakülimata mängimine on 20.
märtsil 1911. kinnitatud Autori õiguse kohta
käima seaduse põhjal keelatud.

Адр.: Н. Леоке Феллинь, Лифляндія.

532483363

TARTU ÜLIRIIGI
RAAMATUKOGU

A 200.

Osaliſed:

Jõulufaat.

Ingel.

Seifſe laſt.



Esimene etteaste.

Lastekoor.

(Laulab mingifuguse jõulu aja kohase laulu.)

Jõulutaat.

(Astub sisse, kott seljas, kepp käes. Võtab kübara pealt, kuiwatab higi otta eest.)

Tere, tere, armsad lapsed! Eks ma ole jälle siin, nagu minewal jõulul lubasin. Pikk talw on mööda läinud, mõndagi on filmad näinud, aga kõige armsam on ikka see õhtu, kus ma laste seas olen ja nende lauluhealt kuulen. Eks teil ole wiis ka heameel, et wana jõuluisa teid waatama tuli?

I. laps.

(Astub taadi ette.)

Suur tänu tulemaist, armas Jõulutaat! Soowime sulle head terwiist ja pikka iga, et meile igal aastal seda rõõmu teeksid. Küll ootame pikkifilmi sinu tulekut. Sa oled meile wäga armas. Oleksid sa saiaist, meie sööktime sinu ära. (Suudleb taadi kätt.)

Jõulutaat.

(Silitab lapse pead.)

Ah sa weike nirgikene! Külap sa minu ikka terweks jätad, sest mull on siin koti sees midagi paremat. Usun küll, et ma lastele armas olen, ehk küll wiisa kaalast koonut.

Jah, ma pidin siit kord juba mööda minema, aga teie laulmine, see kutsus mind wägise lisse. Oh, küll ma laulu armastan! Eks laulge mulle weel midagi. Kui kurgud kuiwawad, külap neid siis magusaga määrin.

Castekoor.

(Laulab mingisuguse laulu.)

Jõulutaat.

Suur tänu, kallid lapsed! Teete üsna wanamehe lüdame loojaks ja ajate silmad wõiseks. Tänan teid, armsad lapsed! Kui asi ikka nõnda läheb, siis ei jäta ma üheski jõulus teid waatamata. Äрге kartke et Jõulutaat ära wõiks surra. Niikaua kui ristikoguduses jõulud kestawad, elan ka mina. Oh teie kallikesed! Mu käed üsna kipuwad kotti kallale minema. (Hakkab kotti lahti wõtma.) Aga ei, weel on wara. Äjab enda sirgu, wibutab wiffa.) Ega teie oma lauluga mind saa ärameelitada. Pean enne ära kuulama, kas teie ka muud midagi feate. (Kutsub l. lapse ette.) Tule siia, tuwikene! Usk, lootus ja armastus on elu ülemad woorused. Ütle mulle, mida sa usud.

l. laps.

(Astub selleks seatud kõrgema koha peale, nägu rahwa poole ja deklameerib):

Ma usun ainuiff Jumalat,
Kes loonud taewast, merd ja maad,
Kes kõik maailma ülespeab
Ja ilma asju fargast seab.

Ma usun Jeesusff Islandat,
Me armast Önnistegijat,
Kes lapseks sündis ilmale,
Tõi meile taewa õndsuse.

Ka püha Waimu usun weel,
Kes pühitseb meid elu teel,
Kes Ilaga ja Pojaga
On üks ja jääb seks lõpmata.

Ma usun, et ma ristitud
Ja Waimu wäega kastetud:
Kui usku kalliks pean ma,
Saan taewas elu pärida.

(Kummardab rahwa poole ja astub maha.)

Jõulutaat.

Wäga tõli ja õigus, mu kallikene. Jäe
selleks kindlaks, mis sa ütlesid. Aga nüüd
järgmine. (Kutsub II. lapse.) Ütle mulle mis
tead sa lootusest.

II. laps.

(Astub ülesse.)

Ma loodan oma elu sees
Kõik head õnne leida ees,
Kui wirk ja töökas olen ma
Ja elan ilma laimata.

Ma loodan, et mu wanemad
Mind auusa teele saadawad.
Kui nende sõna kuulan ma
Ja koolis õpin hoolega.

Ma loodan, seda loodan ma,
Et armas õnnistegija —
Kui elan ilmas auufaste —
Mind wõtab ükskord taewaste!

Jõulutaat.

Tubli, tubli, mu tuwike! Lootus on
kallis asi. Aga mis tead sa armasusest
õelda, mu kukulinnukene? (Kutsub III. l.)

III. laps.

(Aafub ülesse.)

Ma armastan mu kodumaad.
Kus sugurahwas elawad, —
Siin aluwad mu wanemad
Kes mulle kõige kallimad.

Ma armastan mu kodukeest
Nii wäga, wäga südamest,
Kus olen kaswanud ülesse
Kui pefas linnupojake.

Ma kooli minna armastan,
Kus tarkust, õpetust ma saan;
Ka Keisrit, meie kaitsejat,
Kuid üle kõige Jumalat.

Jõulutaat.

Wäga targaste õeldud, mu lillekene
(Silub lapse pead.) Armasta, laps, kõike head;
armastus on elu sool. Aga kas teate, mis
mina armastan? Mitte kompwekka, praadi
ega worsti, aga nimelt laulu. Tehke mulle
feda rõemu, lapsed.

Lapsed.

Heameelega! (Laulawad.)

Jõulutaat.

Wäga kena. Noh, kas weel keegi teab
midagi õelda? Teatage!

IV. laps.

(Deklameerib.)

Kui rahwas rahu armastab,
Kõik waewa wäikest kannatab,
Siis ab ta ükskord õnnega
Töö wäast wilja maitfema.

Kus aga tüli elutseb
Ja waenlus omal aset teeb,
Sealt õnn siis kiirelt ära kaob, —
See rahwas alla poole waob.

Kes põlgab usku, emakeelt,
See eklib ära õigelt teelt, —
Kui terwe rahwas nõnda teeb,
Siis tõest ta ära häwineb.

Jõulutaat.

Mõistlikult öeldud. Peaks need sõnad
rahwa südamel peale koputama. Aga nüüd,
las wanataat ise pajatab midagi. (Astub ülesse.)

Asjata kiri ei ütle ka:
Jumal ei anna end pilgata,
Kes teda liiski weel pilkawad,
Need saawad wissad nii walusad.

Jumalasõna küll põlataks,
Kolmat käsku ka naeretaks,
Siiski tehku mis tahawad —
Jumala wissad on walusad.

Pühapäew mammonad orjatakse,
Raha ja rikkust ka korjatakse,
Siiski need kopikad kaowad —
Jumala wissad on walusad.

Pühapäew kaartisid mängitaks,
Raha rumalast raisatakse.
Aga küll pärast tunnewad nad —
Jumala wissad on walusad!

Mitmed haridust põlgawad, —
Pallid ja simmanid paremad;
Aruist ja terweiseit ilma on nad —
Jumala wissad on walusad!

On teie süda veel tuimuse sees —
Kuulge, mis ütleb teil jõulumees:
Nõnda küll kauaks ei kesta see —
Jumal peklab teid tõeste!

(Ähwardab wiisaga ja astub maha.)

Noh, tulge siis mu fibukesed, kaunikesed,
kallikesed! Tahan teile jõulukinki anda. On
küll teie seas ka neid, kellele wiis paras
jõulukink oleks, aga täna on rõemupäew ja
armastus katab pattude hulga. (fiakkab kotist
maiusi jagama.) Tulge siia, armsad lapsed, tulge
saama jõulukinki, rõemu õhtu raasukesi. Prä-
nikuid ja piparkooki, magusamat mokamääret.
Sööge, sööge, sirgukesed, krõbistage kallikesed,
siis teil meeles mõnus aega, kallid laste laulu
õhtu. Ikka taha, aegamööda, ärge huulde
hammustage, ärge keelta kurku neelge, minu
makid on magusad, minu mikid on mõnusad.
Krõpsti, krapsti, pliks ja plaks! Nõnda pähkliid
paugatawad, pränikud need prõksatawad, laste
hambad on terawad, laste keeled on wäledad.
Külap mind meeles peate tänuga veel mälestate,
kui ju saiad ammu löödud, pähkliid ära pau-
gutatud, pränikud need pauna pantud. Tuli
meile jõulutaati, habemega isakene, tõi meile
paunas palju kraami, maius asju turja täie.
Aga kes sealte veel tuleb?

Teine etteaste.

Ingel.

(Tuleb sisse, raamatukorw käes, asub kõrgemale
kohale)

Socwin teie terwiist, armsad lapsed, rõõmu
ja rahu kallid õhtul. Olete kõik elus ja terwed.

Nagu näen, on Jõulutaat teile juba kingitused kätte annud. Tubli wanake, ei tema lapsi unusta. Täna sel õhtul heliseb igapool laste laul, laste filmad säravad, laste paled punetavad, seft armas aeg on jälle käes, pikk aasta on seljataga. Õues on külm, aga toas on soe ja walge, haljad jõulupuud säravad majades, wanad ja noored on rõõmsad. (Laulab Jõulutaadiga duettis.)

hõilake kiitust me Jumalal
Inglite koorid nüüd taewa all,
Islandal, Islandal.

Lastekeoor.

(Laulab.)

Laul
Lapseliku ufuga
Sinu sõimel seisan ma
Armas Island Jeeluke,
Püha Jõulu lapsuke.

Jõulutaat ja ingel.

Jeesus on sündinud ilmale
Peastjaks patustel heldeste,
Armlaste, armlaste.

Lastekeoor.

Minu südamesle sa
Tule oma armuga,
Siis sull rõõmsalt laulan ma
Taewa ingli kooriga:

Jõulutaat ja ingel.

helisegu nüüd ilul, auul,
Igas paigas see jõululaul
Rõemuga, rõemuga.

Castekoor.

Auu olgu Jumalal
Kõrges taewas ülewal;
Maa peal rahu olgu weel,
Inimestest hea meel!

Jõulutaat.

Nõnda, nõnda, lapsukesed. Kiitus olgu
taewa isale. Mull on heameel, et ma jälle
oma kingitustega teid olen wõinud rõõmustada.
Teie olete seda täieste ära teeninud.

Ingel.

Ka mina tahaksin kuulda, mis teie weel
mõistate. Kes kannab mulle midagi ette?
(Astub lawalt maha.)

V. laps.

(Astub ülesse, deklameerib.):

Karlsen
Isakene, taadikene,
Emakene, memmekene!
Kül sa nägid suure waewa,
Kui sa minda kaswatafid,
Kaswatafid, kallistafid,
Ülestõffid, hüpatafid,
Maha panid, mängitafid,
Suu juures fusutafid,
Kahel käel kiigutafid,
Süles hoidfid süüesfagi,
Käe peal käiesfagi,
Rüpes rukki lõikesfagi,
Wiifid põlled põllu peale,
Panid parmaste wahele,
Sületäie keskele:
Et ei tulnud tuuli peale.

Ega weerend wihma hoogu,
Ole terwe memmekene,
Teifeks terwe, taadikene,
Minda nõnda kaswatamast,
Kaswatamast, kallistamast!
Tänu teile hauaslagi,
Musta mulla kätte alla!

(E r. laul.)

Ingel.

Wäga ilufaste öeldud. See kõlab neljandama käsuga kenaste kokku. Laps peab wanemaid auustama, armastama ja neile heategude eest tänulik olema. Wanemad aga peawad sellejärel waatama, et lapse süda rikutud ei saa. Nad peawad kooliõpetajaga ühel nõuul olema, sest kui kodu ja kool käikäes käiwad, siis wõib õpetus täit kasu anda. Aga kes weel midagi kõneleb?

VI. laps.

(Astub ülesse).

Kui suures meres saareke
Nii on me Eesti rahwake,
Ta kallast lained uhuwad,
Ta üle formid puhuwad.

Me kodumaa on kindel rand;
Mis Eesti rahwast kaswatand
Ja selle kuldse rannaga
Me peame ühte jääma ka.

Me usk ja kallis emakeel
Neid peame alles hoidma weel,
Sest muidu ilmaft kaome
Ja merepõhja waome.

Ingel.

Tõli, tõli, laps. Kui teie oma usku ja emakeelt alles ei hoia, siis kaob teie rahwas ja nimi. Sellepärast tõin teile jälle pisut waimutoitu, mis teie usku ja keelt kinnitab. Wõtke need raamatud armsaks mälestuseks sellest Jõulu õhtust, lugege läbi ja pidage meeles ning südames. Kui ükskord wanemaks laate ja elumured teid koormawad, siis tuleb see armas lapsesõli teie meele, nagu ilus unenägu, millest ärkades kahju on. (Jagab korwist lastele jõuluraamatuid ja loeb nendest iga lapsele sissekirjutatud soowisõna ja nime ette.) Neis raamatutes on palju häid õpetusi ja tarkuse terakesi, toogu nad teile kasu elu teel! (Astub maha.)

Jõulutaat.

Jah, kõik on wäga õige. Ka minu kott on tühi ja wõin minema hakata. Aga meel on mulk lõbus ja süda rõemus, et selle armsa funnikese teie seas ärawiitlin. Kas weel midagi laulate?

Lastekoor.

(Laulab.)

Jõulutaat.

Head terwist ja häid pühapäid, lapsed. Küllap tulewal Jõulul jälle oma kotiga siia komberdan. (Siakkab minema.)

VII. laps.

(Läheb tõmbab taadi hõlmast.)

Tule weel tagasi taadikene.

Jõulutaat.

Mis wiga, kullakene.

VII. laps.

Palju tänu taadikene,
Wana armas Jõulu isa,
Et meid tulid jälle waatma,
Jõulukinki jaotama.
Soowime sull pikka iga,
Palju aastaid weel elada.
Tule meile külaliseks,
Meile armsaks auuwõeraks,
Jõulu mauku sull anname,
Worstid lauale kanname.

Jõulutaat.

(Wõtab lapse lõuast kinni.)

Oh sa terane fibuke! Ei ma tule ühtigi
teie worsti sööma, mull weel palju paiku
käia. Wõtan kodust uue kotitäie kaasa ja
lähen jälle häid lapsi ülesotsima. Jääge ter-
weks, lapled! (Läheb ära.)

Ingel.

(Astub ülesse.)

Jõulu õhtu hakkab lõppema, ka minulegi
waja minna, Mull ka weel mitmes kohas
käia. Elage auufaste, siis tulen teid jälle
waatama. Ärge kallil pühade ajal halba ega
wallatust tehke, muidu on tänane armas õhtu
nagu jalgadega tallatud (Rahwa poole.)

Soowin sulle, armas rahwas,
Õnne kõige elu a'a;
Jumal ise andku jõudu
Eluwaewas wõidelda.

Jätke maha kius ja wiha,
Kadedus ja kawalus,
Olgu ikka teie keskel
Leplik meel ja armastus.

Külap näete, siis küll läheb
Teie elu ilufaks,
Teie töö ja effewõtted.
Kõik need lähwad paremaks.

Jumalaga armsad lapsed.
Külwan teile õnnistust;
(Wiskab paberist lillefid.)
Külwan õnne, rõõmu, rahu,
headust, heldust, armastust!
(Läheb ära.)

Lastekoor.

(Laulab.)

I. laps.

(Astub ülesse,)

Täname teid, armsad wanemad, et teie oma laste pärast palju waewa olete näinud, et koolimaja olete ehitanud, kus meie õpetust saame ja nüüd armast Jõulu õhtut wõime pidada. Leppige meie tänase laulu ja mänguga, kui ta ka päris hea ei ole, aga meil on see lootus, et ikka weel paremini tahame teha. Mis teie siin kuulnud ja näinud olete, see olgu palgaks teie töö ja waewa eest, mis teie oma laste pärast olete näinud. Soowime teile rõõmsaid Jõulufid! (Kumardab ja astub maha.)

Ľ õ p p.

